

[Boligministeren]

folketinget, væsentligt anderledes ud på væsentlige punkter end det, vi havde sendt ud til høring. Det var faktisk noget, der gav noget sagligt, og vi rettede os efter det.

Så har vi et forlig om den almindelige økonomiske politik for resten af 1980 og 1981. Her afsætter man penge til sanering og byfornyelse, et bestemt beløb. Dette beløb, som det skrives i Berlingske Tidende i dag, kunne i princippet godt anvendes efter saneringsloven. Det kan bruges, fordi vi har et lovgrundlag at bruge det på. Men vi ville hellere bruge det efter byfornyelsesloven. Hvorfor? Jo, fordi de to forslag er forskellige i deres opbygning. Saneringsloven kigger først og fremmest på bygningerne. Byfornyelsesloven tager udgangspunkt i menneskene. Saneringsloven siger: vi skylder vores byer at gøre det og det. Byfornyelsesloven siger: vi skylder de mennesker, der bor dårligt, at skaffe dem bedre boligforhold.

Vi har i byfornyelsesloven en ret til genhusning i samme kvarter. Vi har en fortrydelsesparagraf, hvorefter man kan vende tilbage. Vi har en anden udgangshusleje, fordi man efter saneringsloven først skal finansiere 40 pct. med almindelige realkreditlån til 18 pct. rente, og derudover får man saneringslån til 6½ pct., til gengæld er de uændrede gennem tiden. I dette byfornyelsesforslag giver vi 6 pct. lån til det hele. Så har vi rentesikring, der dækker differencen, men aftrapper den.

Men hvad videre er: i byfornyelsesloven kommer hensynet til det enkelte menneske også ind derved, at man kan sige nej, hvor det ikke kan genere andre. Efter saneringsloven kan man i dag gå ud og sige: vi eksproprierer bare de dér ting, og hvis du ikke gør sådan og sådan, så har du værsgo at følge denne saneringsplan. Efter byfornyelsesloven kan vi sige: ja men du behøver kun at lave det, der er strengt nødvendigt, hvis du ikke skal genere andre. Hvis der f. eks. er tale om en ejerbolig, kan man efter saneringsloven komme og sige: du skal lave det og det. Hvis du ikke laver det, så eksproprierer vi det. Efter byfornyelsesloven kan man sige: du skal lave det og det, og så kan ejeren komme og sige: ja, all right, jeg må så lave nyt tag og sørge for, at facaden ikke falder sammen, eller hvad det nu måtte være, men jeg er ikke pligtig til at lægge centralvarme ind, jeg er ikke pligtig til at lave nyt køkken, eller hvad

man nu måtte finde på. Det vil sige, at man i virkeligheden har en større beskyttelse af den enkelte ejer og den enkelte lejer i, at vi ikke kan tvinge dem til så meget efter byfornyelsesloven, som vi kan efter saneringsloven. Dér går vi snarere den anden vej. Vi har ønsket at gøre det, fordi det også har noget at gøre med informationerne; man får ved planlægning tingene at vide i god tid og på anden måde.

Vi sagde altså: all right, vi vil hellere de nye tanker i byfornyelsesloven. Omvendt må vi jo erkende, at vi har lavet et forlig med partier, der sagde ved første behandling: vi vil helst have det her udskudt, vi vil hellere have forsøg; der er en række problemer, vi hellere vil have taget op på anden måde. Derfor var der ikke andet at gøre end at sige, at skal vi lave den beskæftigelsesplan efter en ny byfornyelseslov, så kommer boligministeren og regeringen til at sænke ambitionsniveauet. Det betyder, at så må vi finde noget, hvor vi, som hr. Arne Bjerregaard sagde, indhenter nogle erfaringer. Vi må begynde med loven, men den må kun løbe i 2 år, og vi må samle erfaringer, så vi kan se, hvordan vi skal fortsætte.

Der er en række områder, der spiller en rolle for andre partier. I saneringsloven har vi væsentligt tænkt på lejeboliger. Men nu kommer man og siger, at der er et stort problem med ejerboligerne. Det var noget, der spillede en stor rolle for centrum-demokraterne, for kristeligt folkeparti, også for de radikale, og vi andre tænker da også på det. Men altså, all right, det var mærkesager for disse partier, og det var ikke noget, der kunne løses pludseligt. Så siger vi, at vi går videre med byfornyelsesloven og tager det, der er gennemarbejdet, nemlig vedrørende lejeboligerne.

Med hensyn til det andet gør vi to ting: for det første laver vi forsøg i den mellemliggende periode med ejerboliger for at få nogle erfaringer, og vi har altså paragraffer, der muliggør det. For det andet har vi samtidig med forsøgene et udvalgsarbejde om det. Vi har problemet med erhvervene, baggårdsvirksomhederne, og hvordan vi skal undgå at lave sovebyer midt inde i byen. Vi sætter både forsøg i gang, og vi laver et udvalg. Vi har problemer med finansieringsordningen, all right, vi kører videre med noget kendt, putter det i udvalg og vender tilbage til det.